

[Kaj Poulsen]

Det radikale venstres bidrag til betænkningen er vel noget af det mest radikale radikale, man overhovedet kan se. Det radikale venstre siger, at det er med overordentlig stor beklagelse, at mindretallet ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse, og de radikale siger samtidig, at man i flere år har sigtet mod at få indført indekslån på boligområdet.

Nu er det jo ikke første gang i en årrække, vi har set det radikale venstre snakke om og have gode ideer til politiske tiltag, men når så man skal tage sig sammen til at træffe beslutninger, kan man kun puste sig op til at komme væk fra sine egne holdninger. Jeg synes, det er en fantastisk måde, det radikale venstre her imødegår et forslag på, som man selv skriver at man i en årrække har sigtet på.

Det radikale venstres begrundelse for at imødegå dette forslag er bl.a., at man har indgået forlig med to vidt forskellige partier, det ene vil et lukket system og det andet et åbent system. Nu er der indgået forlig, og partierne har bøjet sig imod hinanden for at få gennemført denne fornuftige indeksfinansiering, ligesom det radikale venstre og socialdemokratiet i masser af tilfælde har bøjet deres synspunkter imod hinanden og dermed fået gennemført lovgivning. At der skulle være noget odiøst i det, forstår jeg ikke, og jeg finder det lidt fantastisk, at de radikale på denne måde kan argumentere imod en god reform.

Hvis det radikale venstre havde mandet sig op til at træffe beslutninger i stedet for at lægge armene over kors, kunne der jo også have været gennemført andre ting i dette forslag. Men det radikale venstre har jo sat sig udenfor, således at vi har måttet gennemføre lovforslaget med det indhold, det har nu, og vi tror som sagt på, at det kan gennemføres.

Det mest fantastiske er, at på trods af at det radikale venstre i betænkningen siger, at forslaget på tre punkter er urimeligt – det gælder reallønsklausulen, at landbrug ikke er med, og refinansieringen inden for det almennyttige byggeri – synes man alligevel, det er godt, at det radikale venstres mærkesag i de senere år, muligheden for at indeksfinansiere, gennemføres. Det betegner vel nok noget af det mest radikale radikale, vi har set her i folketingset, men vi tager det også som udtryk for, at den kritik og den forhalingsvirksomhed, som det radikale venstre har

været medvirkende til i denne sag, ikke er så velment, som det står skrevet i betænkningen.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ønsker fru Agnete Laustsen ordet?

Agnete Laustsen (KF):

Ved anden behandling af forslaget gjorde den socialdemokratiske ordfører meget ud af at postulere, at de mange spørgsmål, som var blevet stillet under udvalgsbehandlingen, kun var udtryk for vrangvilje og ikke tilsigtede noget fornuftigt – jeg tror, han kaldte det filibusteri. Da selveste boligministeren så sent som her mellem anden og tredje behandling har fundet svarene på, nogle af de mange meget relevante spørgsmål, som er blevet stillet, så betydningsfulde, at de har givet anledning til en række ændringsforslag, må vel selv hr. Kaj Poulsen erkende, at der har været fornuft, og endda meget sund fornuft, i at kræve yderligere behandling.

Når det konservative folkeparti alligevel vil stemme imod lovforslaget om indeksobligationer, skyldes det nogle væsentlige indvendinger mod denne nyordning af realkreditlån, som nærmest er blevet bekræftet under vores hastige udvalgsarbejde. Vi har påpeget disse indvendinger i betænkningen, og jeg vil gerne understrege, at vi herefter – desværre, må jeg vel sige – ikke har nogen som helst tiltro til, at denne indeksordning, som jo skal være obligatorisk for hele den almennyttige sektor i byggeriet, løser nogen som helst problemer i den hårdt betrængte byggebranche.

Det eneste, vi med sikkerhed ved, er – men det ved vi til gengæld også – at kvoten for almennyttigt udlejningsbyggeri vil blive udvidet med 40 pct., hvorimod det private byggeri vil fortsat er lige usikre. Men vi har med dette forslag ingen som helst vished for, til hvilken kurs obligationerne vil kunne afsættes, og hvem der overhovedet vil aftage dem. Der har jo i finans- og realkreditkredse været anlagt meget skeptiske vurderinger, og vi betragter det fra konservativ side som meget sandsynligt, at staten vil blive nødsaget til at foretage støtteopkøb, hvis en kurs omkring pari skal kunne holdes. Herved kommer man så også til at etablere det lukkede kredsløb, vi hele tiden har vendt os imod,